

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 974

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 308 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) fraza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 563 din 31 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.680/3.219. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului culturii privind stabilirea valorii sumei indexate care se acordă sub formă de tichete culturale pentru semestrul II al anului 2024	9
6.117. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași	10
6.119. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș	11
6.129. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4.....	12
6.140. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	13
6.666. — Ordin al ministrului educației pentru aprobarea Procedurii privind procesul de înființare a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică.....	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 308**

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) fraza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Georgeta Chiru Ștefan în Dosarul nr. 2.278/316/2019/a1 al Tribunalului Galați — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 187D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 188D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 2.321/316/2019/a1 al Tribunalului Galați — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu această conexare. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 188D/2021 la Dosarul nr. 187D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 462 din 25 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile penale din 8 ianuarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.278/316/2019/a1 și nr. 2.321/316/2019/a1, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) teza a doua și alin. (7) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Georgeta Chiru Ștefan în procedura de soluționare a contestației formulate de aceasta împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare a judecătorului de cameră preliminară din cauza având ca obiect soluționarea plângerii formulate, în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că normele procesual penale ale art. 68 alin. (1), (2) și alin. (5) teza finală sunt

neconstituționale în măsura în care permit interpretarea și aplicarea subiectivă, arbitrară, unilaterală, superficială, părtinitoare și chiar abuzivă a legii cu privire la alcătuirea completului și la participarea procurorului, respectiv permit judecătorului să se manifeste în felul precizat anterior. Susține, totodată, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu există garanția că sunt interpretate și aplicate în spiritul Constituției și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, susține că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care nu îndeplinesc normele, condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate prevăzute de Constituție, precum și în măsura în care nu se poate formula cerere de apel sau de recurs împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare.

9. **Tribunalul Galați — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că dispozițiile procedurale care reglementează calea de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Constituția nu cuprinde prevederi care să instituie căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând, în art. 129, că acestea se exercită „*în condițiile legii*”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate decide, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (1), (2), alin. (5) fraza finală și alin. (7) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță.*”

(2) *Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată.*

(...)

(5) (...) *Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită.*

(...)

(7) *Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. (...)*

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la valorile supreme în statul de drept și la principiul legalității, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea și ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2) și alin. (5) fraza finală din Codul de procedură penală a fost determinată de faptul că, în opinia autoarei, normele procesual penale menționate permit o interpretare și aplicare subiectivă, arbitrară, unilaterală, superficială, părtinitoare și chiar abuzivă. Or, Curtea constată că o asemenea apreciere constituie o chestiune de interpretare și aplicare a legii, iar nu o problemă de constituționalitate. Soluționarea unor asemenea aspecte nu intră în sfera contenciosului constituțional, ci ține de competența exclusivă a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară ori a judecătorului care face parte din completul de judecată, care au competența să soluționeze cererea de recuzare.

16. Instanța de control constituțional a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23).

17. În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii (a se vedea Decizia nr. 598 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2012, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 421 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21, și Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 19 noiembrie 2018, paragraful 14, și Decizia nr. 824 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020). Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

18. Așadar, având în vedere dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție și ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența să interpreteze și să aplice legea, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2) și alin. (5) fraza finală din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

19. Mai mult, analizând cadrul procesual în care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură a fost invocată, Curtea constată că, în speță, cu privire la normele procesual penale menționate anterior, este incidentă și una dintre cauzele de inadmisibilitate a excepțiilor de neconstituționalitate, expres consacrate de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respectiv lipsa legăturii textului criticat cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Astfel, câtă vreme dispozițiile alin. (2) al art. 68 din Codul de procedură penală reglementează aspecte procedurale privind soluționarea cererii de recuzare formulate cu privire la judecătorul care face parte din completul de judecată, stabilind că aceasta este de competența unui alt complet de judecată, iar, în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate supusă examinării, cererea de recuzare a fost formulată cu privire la judecătorul de cameră preliminară, Curtea constată că dispozițiile art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală nu au legătură cu cauza în care a fost ridicată excepția și, prin urmare, aceasta este inadmisibilă și în raport cu art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea au mai fost examinate de instanța de control constituțional, din perspectiva unor critici identice cu cele formulate în prezenta cauză, fiind pronunțate deciziile nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2017, nr. 531 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, nr. 271 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, nr. 275 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 24 iulie 2018, nr. 242 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, și nr. 462 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 14 octombrie 2020, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

21. În motivarea soluției sale, în considerentele deciziilor precitate, Curtea a observat că, potrivit art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, încheierea prin care se soluționează recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, fără a distinge între încheierea de admitere și cea de respingere a recuzării, legiuitorul a stabilit că acestea nu sunt supuse vreunei căi de atac. Potrivit expunerii de motive la Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, „modalitățile de soluționare a cazurilor de incompatibilitate au fost simplificate, astfel încât să nu poată fi afectată celeritatea procesului penal prin abțineri și recuzări repetate, inclusiv prin recuzarea tuturor judecătorilor de la instanță sau a procurorilor de la parchet, care conduce la tergiversarea soluționării cauzei penale, în defavoarea înfăptuirii cu operativitate a actului de justiție. (...) Încheierea prin care se soluționează cererea de abținere ori prin care se admite cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac.” Curtea a observat că în expunerea de motive se menționează că doar încheierea prin care se admite recuzarea este definitivă de la data pronunțării, neputând fi atacată, pentru a dinamiza desfășurarea procesului penal, fără a se face referire la încheierea de respingere a recuzării. Normele procesual penale criticate stabilesc însă că atât încheierile de admitere, cât și cele de respingere a recuzării sunt definitive la data pronunțării, justificarea opțiunii legiuitorului fiind, în principiu, aceea de a împiedica părțile să abuzeze de instituția recuzării pentru a amâna momentul pronunțării unei soluții în cauză.

22. Totodată, Curtea a reținut că procedura de soluționare a cererii de recuzare nu îmbracă forma unui contencios care să reclame un tratament juridic, ci este vorba despre o chestiune de administrare a actului de justiție. Cu alte cuvinte, procedura în ceea ce privește cercetarea și judecarea cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă; această procedură nu are caracter juridic, iar actele ce se îndeplinesc în această procedură, după tipicul procesului penal, îi dau un caracter juridic numai în sens formal.

23. În aceste condiții, Curtea a reținut că soluționarea cererilor de recuzare trebuie însoțită de dezideratul asigurării celerității acestei proceduri, tocmai pentru a nu se impieta asupra soluționării în ansamblu a cauzei. Curtea a observat că, potrivit tezei a doua a alin. (5) al art. 68 din Codul de procedură penală, „dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii”, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită. De asemenea, Curtea a reținut că, deși procedura soluționării cererii de recuzare nu este în principiu publică, nimic nu împiedică partea care a formulat cerere de recuzare ca, în cazul prezentării la termenul stabilit, să depună concluzii scrise la dosarul cauzei sau chiar să își susțină prin avocat cererea.

24. Totodată, în acord cu jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu se prevede o cale de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau

extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Curtea a statuat, cu valoare de principiu, în jurisprudența sa, că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principial în art. 129 că, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, iar art. 126 alin. (2) prevede că „prin lege” se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. Totodată, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, instanța constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În aceste condiții, Curtea a constatat că procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, urmând să fie reglementată în conformitate cu prevederile constituționale precitate. Totodată, Curtea a constatat că norma procesual penală criticată nu contravine nici celorlalte dispoziții constituționale invocate, referitoare la dreptul la apărare, în condițiile în care încheierea prin care instanța se pronunță cu privire la cererea de recuzare nu soluționează însuși procesul și nu antamează fondul cauzei.

25. Cât privește dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că acesta obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală. Garantarea existenței unui dublu grad de jurisdicție în materie penală are ca premisă faptul că examinarea unei „acuzatii penale” formulate împotriva unei persoane a fost analizată la nivelul unui prim grad de jurisdicție. Curtea a constatat că, în materia recuzării, nefiind vorba despre o acuzație în materie penală, nu se impune reglementarea unui dublu grad de jurisdicție cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare. În plus, Curtea a reținut că încheierea prin care se soluționează recuzarea este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, în condițiile în care, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță, alin. (2) al aceluiași articol stabilind că abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată.

26. De asemenea, Curtea a constatat că împotriva hotărârii ce urmează să fie pronunțată după judecarea cauzei penale părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege, respectiv declararea apelului, în condițiile prevăzute de art. 408—425 din Codul de procedură penală, ipoteză în care instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept [art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală], astfel încât, apelul fiind devolutiv sub toate aspectele, existența cazului de incompatibilitate a judecătorului din fond poate fi supusă controlului instanței de apel. De asemenea, existența cazurilor de incompatibilitate a judecătorului din apel — dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală — poate fi invocată prin formularea căii extraordinare de atac a contestației

în anulare, în temeiul art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală. Așadar, Curtea a reținut că, prin reglementarea acestui motiv separat de contestație în anulare, legiuitorul a acordat o importanță deosebită consecințelor existenței unui caz de incompatibilitate a judecătorului în îndeplinirea actului de justiție, în condițiile în care, prin formularea unei căi extraordinare de

atac, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri penale definitive și care își produce efectele.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1), (2) și alin. (5) fraza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Georgeta Chiru Ștefan în dosarele nr. 2.278/316/2019/a1 și nr. 2.321/316/2019/a1 ale Tribunalului Galați — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în aceleași dosare ale aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 31 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioanița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Societatea Pheonixtour — S.R.L. din Măcin, județul Tulcea, prin administrator special Ion Lazia, în Dosarul nr. 2.448/88/2017/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 560D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul Ion Lazia, în calitate de administrator special. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care arată că a invocat excepția de neconstituționalitate, în principal, a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 și, în subsidiar, a art. 53 alin. (1) din aceeași lege, întrucât societății în discuție i s-a aplicat procedura insolvenței, iar judecătorul-sindic, în temeiul dispozițiilor criticate, a dispus ridicarea în tot a dreptului de administrare și a pus societatea în imposibilitatea utilizării unei căi de atac, în speță a apelului, care, de altfel, era permisă de lege. Soluția instanțelor judecătorești, atât a celei care a judecat cauza în fond, cât și a celei de control judiciar, este în limitele legii, ca urmare a dispozițiilor legale ce permit ridicarea în tot a dreptului de administrare. Dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 statuează că deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare, constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea dacă nu și-a declarat intenția de reorganizare, în schimb alin. (3) al aceluiași

articol suprimă posibilitatea de a avea acces la instanța de control judiciar. În cauzele sale, a încercat să depună contestații, de la soluționare până la redactare și publicarea în Buletinul Procedurilor de Insolvență, însă convocarea asociațiilor a fost considerată nelegală de către instanța de control judiciar, astfel că această posibilitate a fost exclusă și, prin urmare, soluția a fost de respingere a apelului ca fiind introdus de o persoană fără calitate procesuală. Din evaluarea prevederilor art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 reiese că acestea sunt corecte și se încadrează în logica legii, cu excepția sintagmei „judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot (...), a dreptului de administrare al debitorului”, întrucât chiar dacă, în virtutea legii, se procedează la desemnarea unui administrator judiciar provizoriu, care să exercite conducerea activității debitorului, inclusiv să utilizeze căile de atac, acesta nu va recurge la contestații prin care își va contesta propriile decizii. Raportându-se la situația particulară a cauzei din speța de față arată că, drept urmare a activităților administratorului judiciar desemnat, care a urmărit numai încasarea onorariului, cauza se află pe rolul instanțelor judecătorești încă din anul 2015. Depune înscrisuri în susținerea excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate vizează mai degrabă chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii în cauza dedusă judecării, aspect care nu se circumscrie competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 45 din 31 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.448/88/2017/a1, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, excepție ridicată de Societatea Pheonixtour — S.R.L. din Măcin, județul Tulcea, prin administrator special Ion Lazia, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat în contextul unui litigiu întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 85/2014.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 83 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora judecătorul-sindic suspendă în tot atribuțiile administratorilor societății, în coroborare cu prevederile art. 53 alin. (1) din aceeași lege, care obligă administratorul judiciar să convoace adunarea acționarilor în termen de 10 zile, sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, întrucât, din aplicarea și coroborarea acestora cu alte norme prevăzute de procedurile insolvenței [spre exemplu, cu art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, care dispune că termenul de apel este de 7 zile] se poate crea un vid legislativ în ceea ce privește reprezentarea și posibilitatea apărării intereselor acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului în procedura insolvenței. Aceste aspecte pot avea loc în condițiile în care, pe de o parte, din diverse motive, adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice nu este convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termenul prevăzut de lege pentru ca acesta să poată reprezenta

societatea, sau dacă adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice, deși convocată, nu procedează la numirea administratorului special, de asemenea, în termenul prevăzut de lege; pe de altă parte, judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condițiile de exercitare a conducerii activității debitorului, chiar în condițiile în care societatea nu are reprezentare, nefiind numit un administrator special care să îi reprezinte interesele.

7. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, acestea fiind contrare art. 21 alin. (2) din Constituție. Legea nr. 85/2014 stabilește limitele în care poate acționa administratorul special al unei societăți aflate în procedura insolvenței, acesta fiind împuternicit să reprezinte interesele acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului, însă în reglementarea cuprinsă la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 termenul de desemnare este lăsat la latitudinea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, care va emite notificările de deschidere a procedurii de îndată, fără a fi ținut de vreun termen, legea stabilind doar o dată-limită, și anume cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, urmând ca în următoarele 10 zile să fie convocată adunarea generală. Astfel, legea stabilește termenul în care se va face convocarea, fără însă a menționa că adunarea generală trebuie să aibă loc în interiorul celor 10 zile, context în care interesele acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului în procedura insolvenței nu pot fi apărate, întrucât societatea nu are un administrator special. În mod concret, în cauza dedusă judecării, persoana care este opțiunea asociațiilor debitoarei pentru funcția de administrator special nu a fost desemnată potrivit legii, astfel că nu poate acționa în această calitate pentru a ataca hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței până la desemnarea legală, care poate depăși termenul de 7 zile în care se poate introduce apelul, reglementat la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014. În ceea ce privește dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, instanța opinează că acestea sunt constituționale, nu reglementează drepturi care pot fi analizate din perspectiva accesului liber la justiție, ci dreptul judecătorului-sindic de a dispune ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului, și nici nu sunt criticate în mod concret. Astfel, constituționalitatea acestor din urmă prevederi, raportat la art. 21 din Constituție, ar putea fi analizată doar sub aspectul momentului de la care se dispune ridicarea dreptului de administrare, respectiv de la data deschiderii procedurii și nu de la data numirii unui administrator special.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 53 alin. (1): „(1) *Adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu.*”;

— Art. 85 alin. (3): „(3) *Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condițiile de exercitare a conducerii activității debitorului.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 fac parte din titlul II: *Procedura insolvenței*, capitolul I: *Dispoziții comune*, secțiunea 2: *Organele care aplică procedura. Participanții la procedură*. Astfel, potrivit art. 40 din această lege, organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar, care trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de această lege, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni, iar printre participanții la procedură se află și administratorul special. Potrivit art. 5 alin. (1) pct. 4 din Legea nr. 85/2014, administratorul special este persoana fizică sau juridică desemnată de adunarea generală a acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului, împuternicită să le reprezinte interesele în procedură și, atunci când debitorului i se permite să își administreze activitatea, să efectueze, în numele și pe contul acestuia, actele de administrare necesare.

14. Astfel, ținând seama de faza în care se află procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și de calitatea și de rolul pe care le are administratorul special, aceea de participant la aceste proceduri, Curtea subliniază că, în vederea numirii acestuia, în virtutea dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, inițiativa convocării adunării generale a asociațiilor/membrilor debitorului pentru desemnarea administratorului special aparține practicianului în insolvență în raport cu procedura în care se află debitorul și se realizează în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu. Ca atare, dispozițiile art. 53 din Legea nr. 85/2014 reglementează procedura desemnării administratorului special de către adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice.

15. De asemenea, Curtea observă că, în situația nedesemnării administratorului special în adunarea generală a asociațiilor/membrilor debitorului, convocată potrivit art. 53

alin. (1) din Legea nr. 85/2014, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă nu a fost deja ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/acționarii/membrii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură ce sunt exercitate prin administratorul special. Totodată, Curtea constată că, potrivit art. 53 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor frauduloase săvârșite anterior deschiderii procedurii prevăzute la art. 117—122 (anularea actelor și operațiunilor frauduloase) ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84 (efectuarea de operațiuni în afară de cazurile prevăzute referitoare la efectuarea unor plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, de cele autorizate de judecătorul-sindic sau avizate de către administratorul judiciar), în cadrul cărora debitorul are calitate procesuală pasivă, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care, ulterior, adunarea generală a asociațiilor/acționarilor/membrilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în care se găsește la data desemnării.

16. Prin urmare, Curtea reține că textul art. 53 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 reglementează aspecte ce țin de desemnarea administratorului special și își găsește efectivitatea în corelație cu alin. (2) și (3) ale aceluiași articol, având înrăurire în contextul întregului ansamblu legislativ în materie, și care, în realitate, obligă atât administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să convoace adunarea generală a acționarilor/asociațiilor/membrilor persoanei juridice și să aplice cu celeritate și cu bună-credință procedurile, cât și asociații/acționarii/membrii să își desemneze administratorul special pentru a le reprezenta interesele și pentru a efectua, în numele acestora actele de administrare necesare, inclusiv în ceea ce privește utilizarea căilor de atac în materia procedurilor de insolvență, având în vedere că, de principiu, drepturile acestora se exercită, potrivit legii, numai prin intermediul reprezentării, iar nu direct și individual de fiecare asociat/acționar/membru al unei societăți în parte.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, Curtea constată că acestea stabilesc faptul că judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condițiile de exercitare a conducerii activității debitorului, având în vedere că, potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, printre atribuțiile administratorului judiciar se regăsește și exercitarea conducerii integrale, respectiv în parte, a activității debitorului, cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale. Ca atare, legea stabilește situațiile în care operează ridicarea dreptului de administrare: (i) în cazul în care debitorul nu și-a exprimat intenția de reorganizare odată cu cererea de deschidere a procedurii sau în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii, când aceasta îi aparține în situația în care este declanșată la cererea creditorului; (ii) în cazul intrării în faliment; (iii) în cazul pierderilor continue, dacă textul legii stipulează că acestea trebuie dovedite de autorul cererii — creditori, comitet de creditori sau administrator judiciar. Astfel, aceste prevederi sunt în corelație cu cele cuprinse la alin. (1) al art. 85 din Legea nr. 85/2014, care dispun că deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare,

constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea, dacă nu și-a declarat intenția de reorganizare în termenul prevăzut la art. 74, care este de 10 zile de la deschiderea procedurii. Ridicarea dreptului de administrare nu operează de drept la expirarea celor 10 zile, ci măsura trebuie dispusă de judecătorul-sindic, prevederile criticate, cuprinse în alin. (3) al art. 85 din legea în discuție, permițând judecătorului-sindic să dispună ridicarea dreptului de administrare chiar prin hotărârea de deschidere a procedurii generale, odată cu desemnarea unui administrator judiciar căruia îi poate încredința conducerea activității debitorului, aspect care constituie însă excepția, iar nu regula.

18. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea reține că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și regulile stabilite prin Legea nr. 85/2014 și, departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură (pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 623 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 5 decembrie 2019, paragraful 17).

19. Aplicând considerentele de principiu mai sus enunțate la speța dedusă judecării, Curtea reține că dispozițiile criticate, privite coroborat, sunt reglementate astfel încât să evite și să prevină crearea unui vid în ceea ce privește posibilitatea apărării tuturor drepturilor debitorilor ce decurg din declanșarea procedurii insolvenței, inclusiv în ceea ce privește accesul liber la justiție și utilizarea căilor de atac. Însă toate acestea se pot realiza cu condiția ca organele care aplică procedura, participanții la procedură, adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor persoanei juridice și alți subiecți ce au legătură cu procedura insolvenței să asigure, astfel cum s-a arătat mai sus, efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de Legea

nr. 85/2014, în succesiunea și dinamica acestei proceduri, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor tuturor participanților la aceste acte și operațiuni și care au legătură cu procedura de prevenire a insolvenței și de insolvență.

20. Față de această împrejurare, Curtea constată că există mecanisme legale prin care să fie apărate atât drepturile debitorilor, respectiv ale acționarilor/asociaților/membrilor debitorului, cât și cele ale creditorilor în procedura de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel că excepția de neconstituționalitate, în raport cu criticile și dispozițiile constituționale menționate în susținerea acesteia, sunt neîntemeiate.

21. Distinct de acestea, referitor la celelalte aspecte menționate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că prin acestea sunt învederate chestiuni particulare speței ce izvorăsc din modul de interpretare și aplicare a legii de către subiecții îndrituiți cu aceste operațiuni în materia insolvenței și nu pot fi convertite în veritabile critici de neconstituționalitate, respectiv de chestiuni ce țin de desemnarea administratorului special sau de imposibilitatea desemnării acestuia, de ridicarea în condițiile legii, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, de exercitarea atribuțiilor cu bună-credință sau cu rea-credință de către administratorul judiciar desemnat etc. De altfel, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, cu referire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Pheonixtour — S.R.L. din Măcin, județul Tulcea, prin administrator special Ion Lazia, în Dosarul nr. 2.448/88/2017/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 53 alin. (1) și ale art. 85 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedura de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 4.680 din 5 septembrie 2024

MINISTERUL CULTURII
Nr. 3.219 din 19 septembrie 2024

ORDIN privind stabilirea valorii sumei indexate care se acordă sub formă de tichete culturale pentru semestrul II al anului 2024

Având în vedere prevederile art. 32 din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul culturii emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru semestrul II al anului 2024, valoarea sumei care se acordă lunar, respectiv ocazional, sub formă de tichete culturale, stabilită potrivit prevederilor art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare, este de maximum 220 lei/lună, respectiv de maximum 440 lei/eveniment.

(2) Valorile nominale stabilite la alin. (1) se aplică și pentru primele două luni ale semestrului I al anului 2025, respectiv februarie 2025 și martie 2025.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

p. Ministrul culturii,
Diana-Ștefana Baciuna,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 10 din 8.07.2024;
- Referatului de aprobare nr. 7.017 din 18.07.2024 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo”, cu sediul în str. Ursulea nr. 13, municipiul Iași, județul Iași, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, este persoană juridică de drept privat și utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în

vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Iași, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Iași, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — S.C. FREE CHILDHOOD — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Wild Kiddo” din municipiul Iași, județul Iași, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Iași și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 11 din 22.07.2024;
- Referatului de aprobare nr. 7.295 din 29.07.2024 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda, cu sediul în Str. Principală nr. 110, comuna Birda, județul Timiș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în

vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Timiș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Timiș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Birda din comuna Birda, județul Timiș, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Timiș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 21 august 2024.

Nr. 6.119.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 10 din 8.07.2024;
- Referatului de aprobare nr. 6.947 din 17.07.2024 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre”, cu sediul în str. General Gheorghe Lupu nr. 19, municipiul București, sectorul 4, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare al unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, este persoană juridică de drept privat și utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în

vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit” menționate la art. 1;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — S.C. „Căsuța cu Ferestre” — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițiatoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Căsuța cu Ferestre” din municipiul București, sectorul 4, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 30.05.2024;
 - Referatului de aprobare nr. 5.589 din 2024 a proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian”, cu sediul în str. Iuliu Maniu nr. 31, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare al unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Cluj, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului, în calitate de persoană juridică inițitoare, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Sfântul Stelian” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Cluj și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 21 august 2024.
Nr. 6.140.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
pentru aprobarea Procedurii privind procesul de înființare
a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (2) și ale art. 19 alin. (2)—(5) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de Referatul de aprobare nr. 2.714/DGMRURS din 29.08.2024,
în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind procesul de înființare a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Persoanele juridice de drept public sau privat interesate în furnizarea de educație, inspectoratele școlare

județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Ministerul Educației duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Ligia Deca

București, 18 septembrie 2024.
Nr. 6.666.

ANEXĂ

PROCEDURĂ
privind procesul de înființare a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică

Art. 1. — (1) Prezenta procedură reglementează procesul de înființare a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, cu excepția unităților de învățământ noi rezultate în urma operațiunilor de reorganizare, conform prevederilor legale.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar se supun etapelor de autorizare de funcționare provizorie, respectiv de acreditare.

(3) Autorizația de funcționare provizorie/Acreditarea se acordă prin ordin al ministrului educației, la propunerea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu respectarea prevederilor art. 16 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Ordinul ministrului educației de acordare a autorizației de funcționare provizorie reprezintă și actul de înființare ca persoană juridică a unității de învățământ.

(2) Unitățile de învățământ cu personalitate juridică, nou-înființate în baza autorizației de funcționare provizorie, au dreptul de a organiza și desfășura proces de învățământ în condițiile legii, însă nu au dreptul de a emite diplome, certificate și alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educației și de a organiza, după caz, examene de absolvire.

(3) După obținerea acreditării, unitățile de învățământ funcționează cu drepturi depline/capacitate de exercițiu deplină, având dreptul de a emite diplome, certificate și alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educației.

Art. 3. — Prin ordinul de autorizare de funcționare provizorie se înființează și se acordă personalitate juridică unității de învățământ, după cum urmează:

a) de drept public, pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat;

b) de drept privat și de utilitate publică, pentru unitățile particulare de învățământ preuniversitar înființate din inițiativa și cu resursele unor persoane juridice de drept privat;

c) de drept privat și de utilitate publică, pentru unitățile de învățământ preuniversitar confesional înființate din inițiativa și cu resursele potrivit cerințelor specifice fiecărui cult recunoscut de stat.

Art. 4. — Instituțiile de învățământ superior de stat, respectiv particulare și confesionale propun înființarea, prin hotărâre a senatului universitar și în baza unui aviz consultativ al inspectoratului școlar, în urma evaluării externe, conform prevederilor legale privind asigurarea calității în învățământul preuniversitar, a unor unități de învățământ preuniversitar de stat, respectiv particulare și confesionale, după cum urmează:

a) pentru învățământul antepreșcolar și preșcolar, unități fără personalitate juridică, în structura instituțiilor de învățământ superior;

b) pentru învățământul primar, gimnazial și liceal, unități cu personalitate juridică, în subordinea instituțiilor de învățământ superior;

c) pentru învățământul postliceal, colegii terțiare nonuniversitare, fără personalitate juridică, în structura instituțiilor de învățământ superior.

Art. 5. — Orice persoană juridică de drept public sau privat interesată în furnizarea de educație se supune procesului de evaluare și parcurge procedura de autorizare de funcționare provizorie, respectiv de acreditare, potrivit dispozițiilor art. 237—239, art. 240—245 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Actele prin care se poate manifesta voința oricărei persoane juridice de drept public sau de drept privat de a deveni organizație furnizoare de educație se materializează, după caz, prin:

a) hotărâre a autorităților publice locale privind intenția de a înființa o unitate de învățământ preuniversitar de stat;

b) hotărâre a senatului universitar privind intenția de a înființa unități de învățământ preuniversitar în subordinea/structura instituției de învățământ superior;

c) hotărâre a persoanei juridice private privind intenția de înființare a unei unități de învățământ, adoptată/aprobată conform statutului propriu;

d) hotărâre a conducerii cultului recunoscut oficial de stat privind intenția de înființare a unei unități de învățământ, adoptată/aprobată conform statutului propriu.

(2) Unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale pot fi înființate de:

a) oricare dintre autoritățile administrației publice locale sau județene, prin hotărâre;

b) oricare dintre cultele recunoscute de lege;

c) oricare dintre persoane juridice de drept privat;

d) ministrul educației, prin ordin, conform prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În funcție de necesitățile locale se organizează, la cererea părinților, tutorilor sau reprezentanților legali sau a unei entități menționate la alin. (2), unități de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale.

(4) În unitățile administrativ-teritoriale în care numărul total al beneficiarilor primari nu se încadrează în prevederile art. 16 alin. (1) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, se înființează/organizează o singură unitate de învățământ cu personalitate juridică.

(5) Pe raza unei unități administrativ-teritoriale unde funcționează mai multe unități de învățământ cu predare în limba română sau în limba unei minorități naționale, cel puțin una dintre acestea, pentru fiecare limbă de predare, are personalitate juridică și cu efective mai mici de elevi, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Unitățile de învățământ de nivel gimnazial sau liceal cu predare în limba română sau cu predare în limbile minorităților naționale, unice în municipiu, oraș sau comună, se înființează și funcționează cu personalitate juridică indiferent de efectivul de elevi.

Art. 7. — (1) În vederea înființării unor noi unități de învățământ preuniversitar de stat, respectiv obținerii autorizației de funcționare provizorie, autoritățile administrației publice locale, în baza unei hotărâri a consiliului local cu privire la intenția de înființare, solicită avizul de oportunitate al inspectoratului școlar.

(2) În urma acordării avizului de oportunitate, inspectoratul școlar numește prin decizie a inspectorului școlar general o comisie responsabilă cu elaborarea raportului de evaluare internă.

(3) Comisia menționată la alin. (2) cuprinde un număr de 3 persoane: un inspector școlar, un director al unei unități de învățământ preuniversitar de nivelul celei care se dorește a fi înființată, un reprezentant al primăriei.

(4) Inspectoratul școlar transmite la ARACIP:

a) cererea de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie, completată de către autoritatea administrației publice solicitantă;

b) hotărârea consiliului local cu privire la intenția de înființare a unei noi unități de învățământ preuniversitar;

c) raportul de evaluare internă, care cuprinde: fișa-tip, actele privind persoana juridică inițitoare, respectiv actele care atestă dobândirea personalității juridice, actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare ale persoanei juridice, certificatul de înregistrare fiscală a persoanei juridice, precum și documente manageriale de prognoză (planul de dezvoltare instituțională/planul de acțiune al școlii), oferta educațională, modelul de contract educațional particularizat, proiectul de regulament propriu de organizare și funcționare al unității de învățământ.

(5) Unitatea administrativ-teritorială, prin primar, anterior realizării evaluării externe în vederea înființării unei noi unități de învățământ, încheie cu ARACIP un contract de prestări servicii pentru desfășurarea activităților de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie și efectuează plata respectivelor servicii în contul ARACIP, în maximum 5 zile de la data semnării contractului; completarea documentelor în platforma ARACIP se realizează de către directorul desemnat în cadrul comisiei menționate la alin. (2), numit prin decizie a inspectorului școlar general.

(6) Evaluarea externă în vederea înființării unei noi unități de învățământ, respectiv acordării autorizației de funcționare provizorie se realizează de către comisia de experți desemnată de către ARACIP conform prevederilor legislației specifice.

(7) Membrii comisiilor de experți întocmesc un raport de evaluare externă cu informații pentru fiecare nivel de învățământ, pentru fiecare filieră, profil și specializare/calificare profesională, pentru fiecare program de studii, pe fiecare limbă de predare, pe fiecare formă de învățământ, pe fiecare locație, după caz, pe care îl înaintează ARACIP.

(8) Consiliul ARACIP analizează și aprobă rapoartele de evaluare întocmite, apoi propune Ministerului Educației, prin proiect de ordin al ministrului, acordarea/neacordarea autorizației de funcționare provizorie.

Art. 8. — (1) În vederea obținerii autorizației de funcționare provizorie, respectiv înființării unor noi unități de învățământ preuniversitar particular, persoana juridică inițitoare elaborează raportul de evaluare internă, pe care îl transmite la ARACIP împreună cu:

a) cererea de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie, completată de către persoana juridică inițitoare, împreună cu dovada informării inspectoratului școlar cu privire la intenția de înființare a unei noi unități de învățământ preuniversitar particular;

b) hotărârea persoanei juridice private privind intenția de înființare a unei unități de învățământ, adoptată/aprobată conform statutului propriu;

c) fișa-tip, actele privind persoana juridică inițitoare, respectiv actele care atestă dobândirea personalității juridice, actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare ale persoanei juridice, certificatul de înregistrare fiscală a persoanei juridice, precum și documente manageriale de prognoză (planul de dezvoltare instituțională/planul de acțiune al școlii), oferta educațională, modelul de contract educațional particularizat, proiectul de regulament propriu de organizare și funcționare al unității de învățământ.

(2) Persoana juridică inițitoare, anterior realizării evaluării externe în vederea înființării unei noi unități de învățământ, încheie cu ARACIP un contract de prestări servicii pentru desfășurarea activităților de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie și efectuează plata respectivelor servicii în contul ARACIP, în maximum 5 zile de la data semnării contractului; completarea documentelor în platforma ARACIP se realizează de către persoana juridică inițitoare, prin reprezentantul legal sau o altă persoană desemnată de către aceasta.

(3) ARACIP parcurge procedura descrisă la art. 7 alin. (6)—(8).

Art. 9. — (1) În cazul în care o instituție de învățământ superior intenționează să înființeze o unitate de învățământ preuniversitar în structura sau în subordinea acesteia, în baza hotărârii senatului universitar cu privire la această intenție, respectiva instituție de învățământ superior solicită avizul de oportunitate al inspectoratului școlar, care are caracter consultativ, pe care îl transmite la ARACIP, împreună cu cererea de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie și raportul de evaluare internă realizat de către aceasta.

(2) Instituția de învățământ superior, anterior realizării evaluării externe în vederea înființării unei noi unități de învățământ, încheie cu ARACIP un contract de prestări servicii pentru desfășurarea activităților de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie și efectuează plata respectivelor servicii în contul ARACIP, în maximum 5 zile de la data semnării contractului; completarea documentelor în platforma ARACIP se realizează de către instituția de

învățământ superior, prin persoana desemnată de către aceasta.

(3) ARACIP parcurge procedura descrisă la art. 7 alin. (6)—(8).

Art. 10. — (1) Ordinul ministrului educației de acordare a autorizației de funcționare provizorie, care reprezintă și actul de înființare ca persoană juridică a unității de învățământ, se comunică autorității publice locale în vederea includerii, de drept, în rețeaua școlară a unității administrativ-teritoriale.

(2) În baza ordinului ministrului educației menționat la alin. (1), unitatea de învățământ preuniversitar nou-înființată realizează demersurile necesare în vederea obținerii codului de identificare fiscală (CIF), ștampilei cu stema României și denumirea Ministerului Educației și contului la Trezoreria Statului/bancă (pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular).

(3) Excepție de la prevederile alin. (2) fac unitățile de învățământ preuniversitar înființate în structura instituțiilor de învățământ superior.

Art. 11. — Organizațiile furnizoare de educație care școlarizează în baza unui curriculum al altui stat sau acreditat internațional funcționează legal doar după parcurgerea procesului de avizare realizat de ARACIP, finalizat prin înscrierea în Registrul special al unităților de învățământ preuniversitar care funcționează în baza unui curriculum al altui stat sau acreditat internațional, în conformitate cu prevederile art. 246 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

